

Դրանով նրանք միայն կամենում էին զանազան աւա-
զակախմբերով աւերուած երկիրը դարձնել խաղաղ, աշխա-
տասէր և հարուստ վաճառատեղի»... (աղմկալի ծափահարու-
թիւններ).... Ներկայ եղողներից շատերը նոյնպէս ճառեր են
արտասանում և վերջը միաձայն ընդունուում է հետևեալ որո-
շումը. ճներկալ ժողովն արտայայտում է իւր խորին ցաւակ-
ցութիւնը, որ չնայելով իրենց հանդիսաւոր խոստմանը, որ
ամփոփուած է ներկինի վեճաժողովի պալմանազրութեան 23
և 61 յօդուածների մէջ, ստորագրող պետութիւնները իսկական
միջոցներ չեն ձեռք առել՝ վարչական բարենորոգումներ մըտ-
ցնելու ծանկական պետութեան կրոպական ու ասիական վի-
լայէթներում և թախանձանօք դիմում է այդ պետութիւններին
և Հիւսիսային Ամերիկայի միացեալ նահանգներին՝ մշակելու
և Սուլթանին առաջարկելու ախնպիսի ծրագիր, որ ապահովէ
արդար և մարդասէր կառավարութիւնը ծանկաստանի բոլոր
նահանգներում:

Վեզուվի արտավիժժումը, Վերջին տարիների ընթաց-
քում այնքան սարսափների ականատես եղանք, այնքան դըժ-
բախտութիւնների հանդիպեցինք, որ մեր զգացմունքները
բրտացան, կոշտացան, մեր նեարդերը բթացան. ոչ մի դըժ-
բաղդութիւն ու ահռելի պատահարներ այլ ևս ներգործութիւն
չեն ունենում մեզ վրայ, այլ ևս մեր սրտի նուրբ թելերը չեն
շարժուած. այսօրուայ լսածը վաղը մոռանում ենք և կրկին
նոր բան սպասում: Այս տարաբաղդ հանգամանքն է պատճառը
երկի, որ վերջին ժամանակներս արտասահմանում տեղի ու-
նեցած մի քանի խոշոր դժբախտ դէպքերը բոլորովին ան-
նկատելի անցան մեզ համար. Վեզուվի արտավիժժումը, կու-
րիէրի ածխահանքերի մեծ դժբախտութիւնը և Կալիֆօր-
նիայում երկրաշարժի պատճառած ընդարձակ աւերումները
ուրիշ ժամանակ մեծ տեղ կգրաւէին մեր մամուլի էջերում,
իսկ այժմ բաւականանում ենք միայն հեռագիրների հաղոր-
դած կարճ տեղեկութիւններով և անմիջապէս մոռացութեան
տալիս:

Երբէք Վեզուվի հրաբխային գործունէութիւնն այնպիսի
սարսափելի ուժով չէր հանդէս եկել, ինչպէս այս անգամ:
Այս ժամանակից նկած, երբ երկրաբանութիւնը զբաղւում է
հրաբուխների ուսումնասիրութեան նիշտ մեթոդների հետա-
զուութեամբ, ոչ մի դէպք չի եղել, որ հրաբուխների շուրջն
ապրող ազգաբնակութիւնն ախնպէս յանկարծակի գար, ինչպէս

այս անգամ: 1902 թ. Մարտինիկի երկրաշարժը և Սէս-Պիէրի կղոծանումը մի քանի գիտնականներ արդէն գուշակել էին, թէս դրանց կարծիքը մերժուեց և արկածի հենց նախօրը հանգստացնող լուրեր հրատարակուեցան: Վեզուվի լաւայի արտավիժման հետ միաժամանակ սաստիկ զօրեղ երկրաշարժներ եղան: Վեզուվի գլխաւոր հրաբխի համարեա կէսը կտրուել է, և կարծիս թէ կտրուած լինի սուր ածելիով, ինչպէս ասում է ավանատես թղթակիցներից մէկը: զագաթի բարձրութիւնը մօտ 250 մետր պակասել է: Զոհերի թիւը դեռ ճշտութեամբ յայտնի չէ: հեռագրները հաղորդում են, որ հարիւրաւոր մարդիկ թաղուել են Ս. Զուղէպէի, Օտօեանի, Բինվէնտի և Անունցիատի աւերակների տակ: Վտանգուած է նաև Վեզուվից հիւսիս ապրող ազգաբնակութիւնը. միայն նէապօլում արդէն 10,000 փախստականներ կան: նոյնքան հաւաքուել են նաև Կաստելամարէում և Կազերտա գաւառում: Տօրէ Անունցիատի բնակիչները սարսափահար են եղել. թէս դեռ մի շաբաթ առաջ կարծում էին, թէ իրանք վտանգից աղատ կմնան: Թէ այդտեղ և թէ նէապօլում ահագին քանակութեամբ մարդիկ կրօնական խելագարութիւն կոչուած հիւանդութիւնն են ստացել: մի թղթակից հեռագրում է Հուռվարից: «Անունցիատի բնակիչների տրամադրութիւնը բնորոշում է հետևեալ դէպքովը: Երբ լաւայի հրաբորքը հոսանքներն սկսում են մօտենալ քաղաքին, քահանան խաչելութիւնը, Աստուածամօր պատկերը ձեռքերին դիմաւորում է լաւային: հոսանքը հետզհետէ մօտենում է և քահանան ահագին բազմութեան հետ միասին ստիպում է յետ քաշուել: Այդ միջոցին մի քանի կանայք նկատում են, որ Աստուածամօր պատկերի արկղի ապակին կուռուել է: այդ է համարում ահա անյաջողութեան պատճառը»: Քարի և աւագի անձրեց ամբողջ տարածութիւններ ծածկում է հաստ շերտերով: Փոշիով և մոխրով լցուած է օդը՝ տներում, փողոցներում և ափերին մօտեցող նաւերում: Նաւերից մէկի վրայ եղած մարդիկ համարեա խեղդում էին ներշնչած օդից և ստիպուած եղան յետ դառնալ: Պօմպէյն վտանգից զերծ է մնացել, որովհետեւ լաւայի հոսանքը կանգ է առել Բօտասարում, լուր կայ նոյնպէս, թէ Պօցուօլի քաղաքը, որ մի քանի վերսահեռու է Պօմպէյից, կամաց-կամաց ծովի մէջ է ընկղմուում: Լըակիրների գրածներին նայելով՝ Խոտալիային հասած այս դժբախտութեան արհաւիրքն անքան հրաբխի արտավիժմումը չէ, որքան ազգաբնակութեան նախապաշարումն ու տգիտութիւնը և կառավարութեան անգործունէութիւնը: Հարկաւ լաւայի հո-

սանքի առաջն առնելու ոչ մի հնար չկայ, բայց ազգաբնակութիւնն ու կառավարութիւնը կարող էին նախազգուշացուցիչ միջոցներով որոշեալ չափով դժբախտութիւնների առաջն առնել և զոհերի թիւը բչացնել: Հրաբիսի շրջակայքի բնակիչները կարող էին ժամանակին հեռանաւ բայց անհոգ գտնուելով զոհ են գնացել իրենց անստութեանը. մի խումբ գիւղացիներ իրենց քահանայի առաջնորդութեամբ նոյն իսկ լաւայի հոսանքին դիմաւորել են աղօթքներ ասելով և բոլորն է հոսանքի տակ ընկնելով՝ կենդանի այրուել են: Նէապօլում 800 բանուորմիասին զոհ են գնացել հանգամանքին, որ չնայելով գործարանի խախուտ տանիքին, դուրս չեն գնացել այդ տեղից, երբ տանիքը ծածկուել է հինգ մետր հաստութիւն ունեցող մոխրի ու քարերի շերտով. եթէ գործարանի պատերը նոյն իսկ գրանիտից լինէին, դարձեալ դժուար թէ տունը դիմանար այդ անոելի ծանրութեանը: Չնայելով այդ հանգամանքին գործարանում շարունակում են աշխատանքը և բոլորը միասին ճըմլում ծանրութիւնից քանդուող շենքի տակ. փաստեր շատ կան արտասահմանեան լրագրութեան մէջ: Սպանուածների թիւը հազարից շատ է անցել, իսկ մասը 400 միլիոն ոսկուց աւելի են հաշուել:

Իտալացիք էլ ուրեմն հեռու չեն գնացել մեր տգէտ ամբոխից, որ ժանտախտի, խոլերայի, երաշտի ու մորեխի ժամանակ խաչ ու խաշվառով են գթութիւն՝ հայցում....:

Կուրիերի աղէտը: Եւրոպայում տեղի ունեցած մի երկրորդ մեծ աղէտն էլ կուրիերի (Պա-դը-կալէի դեպարտամենտում) ածխահանքերում պատահած սարսափելի բռնկման և հրդեհին բազմաթիւ մարդկային զոհեր տախ է. հազար մարդուց աւելի բանուորներ սպանուեցան ալդտեղ և մօտ մի ամսուայ ընթացքում շարունակ դիմակներ և կենդանի թաղուած մարդկանց մարմիններն էին հանւում: Աղէտից երեք օր անցնելուց յետոյ հանքերի ինժեներների ժողովը որոշում է կայացրել թէ պէտք է բոլոր կենդանի թաղուած բանուորներին մեռած համարել. բայց մի զարմանալի և աներևսակայելի դիպուածով աղէտի ժամկից քսան օր անցնելուց յետոյ, ածխահանքերից կենդանի հանում են տասներեք մարդ: Մրանք առանց կերակրի և ըմպելիքի կենդանի էին մասը 300 մետր խորութիւն ունեցող փոսերի մէջ: Ազատուածներին անմիջապէս տանում են հիւանդանոց, լողացնում, մաքուր սպիտակեղէն, զգեստ հագ-